

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532038112.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

I denne lukkede husidyl skrev Paludan-Müller sit mesterværk *Adam Homo*, om hvilket Georg Brandes skrev: »Undertiden er det forekommet mig, at dette er det mandigste, eller dog det mest mandlige Digterværk, der er skrevet paa Dansk.« (Fr. *Paludan-Müller*, II, i *Samlede Skrifter*, II, s. 194). *Adam Homo* er det eneste værk, hvor Paludan-Müller direkte griber tilbage til *Dandserinden*. Således løber der i *Adam Homo* en rød tråd tilbage til gennembrudsværkets fortællemåde, refleksioner, springende komposition, ottave rime, friske sprog, og *Dandserindens* hovedpersoner kan ses som skabeloner til *Adam Homos*, men budskabet er vidt forskelligt. *Adam Homo* ender positivt, idet Almas savn af Adam transformeres til et savn efter det guddommelige, og hun redder »helten« fra fortabelsen efter døden ved at gå i forbøn for ham, ligesom Margarete i Johann Wolfgang von Goethes (1749-1832) *Faust* (ca. 1808-32), der frelser sin elskede i det hinsidige. (Vilhelm Andersen sammenligner *Dandserinden* og *Adam Homo* i *Paludan-Müller*, II, s. 52ff).